

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 22Pc/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520200301
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2520200301.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnej veci navrhovateľa: K. R. Q., T., rod. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. XXXX/X, T., zastúpeného JUDr. Jurajom Bilickým, advokátom so sídlom Farská 8, Nitra, proti osobe oprávnenej na výživné: R. Q., rod. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, U., zastúpenej Mgr. Miroslavom Šandrikom, advokátom so sídlom Stražovská 625/1, Vrbové, o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e vyživovaciú povinnosť navrhovateľa k osobe oprávnenej na výživné, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/2016 dňa 7. decembra 2017, s účinnosťou od 15. marca 2020, za obdobie od 15. marca 2020 do 31. augusta 2020. na zo do

II. Vyživovaciú povinnosť navrhovateľa k osobe oprávnenej na výživné za obdobie od 1. septembra 2020 do budúcnosti p o n e c h á v a v nezmenenej výške 550,- eur mesačne.

III. V časti o zrušenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 1. septembra 2020 do budúcnosti návrh z a m i e t a . do

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 20.2.2020, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 24.2.2020, sa navrhovateľ domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi R. Q., naposledy určenej rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/2016 zo dňa 7.12.2017, s účinnosťou od 15.3.2020.

2. Návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti odvodzoval navrhovateľ od rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/20016 zo dňa 7.12.2017, ktorým mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu syna R. sumou 550,- eur mesačne, ako aj od skutočnosti, že jeho syn R. mu v decembri 2019 oznámil, že po zrelej úvahe sa slobodne rozhodol požiadať o prerušenie denného štúdia na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, na Fakulte prírodných vied, na ktorej študoval v odbore aplikovaná informatika. Syn navrhovateľovi oznámil, že si hľadá zamestnanie, má záujem a aj cíti sa byť schopný i pripravený sám sa živiť. K prerušeniu synovho štúdia došlo rozhodnutím Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave zo dňa 18.12.2019, č. FPN/219/11211. Navrhovateľ mal spočiatku obavy zo synovho rozhodnutia prerušiť štúdium v perspektívnom odbore, avšak z rozhovoru so synom vyplynulo, že ten sa cíti byť schopný a pripravený sám sa živiť, preto sa navrhovateľ rozhodol synovo rozhodnutie rešpektovať. Neskôr mu syn oznámil, že od začiatku februára 2020 nastúpil na krupiersky kurz v spoločnosti CASINOS SLOVAKIA, a.s., v pobočke Piešťany, kde po úspešnom absolvovaní záverečných skúšok nastúpi do trvalého pracovného pomeru na pozíciu krupiéra, k čomu malo, podľa vyjadrenia syna navrhovateľa, dôjsť začiatkom marca 2020. Účasť syna na krupierskom kurze je honorovaná, teda syn už dosahuje príjem. Syn navrhovateľa tak nadobudol schopnosť dosahovať príjem a z vlastných zdrojov zaobstaráť

si a uspokojovať svoje životné náklady. Skutočnosť, že syn nadobudol schopnosť sám sa živiť, je zo zákona spojená so zánikom vyživovacej povinnosti otca, čo má za následok podstatnú zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom. Navrhovateľ preto navrhol súdu zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť k synovi s účinnosťou od 15.3.2020.

3. Syn navrhovateľa s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti otca k jeho osobe nesúhlasil z dôvodu, že jeho rozhodnutie o prerušení štúdia bolo veľmi ťažké, ale po predchádzajúcom vypätom období, štúdiom nezvládol, a to napriek aktívnej účasti na prednáškach, cvičeniach a na odbornom doučovaní. Veľká psychická záťaž z rozvodu rodičov a ťažké maturitné skúšky na humanitne orientovanom bilingválnom gymnáziu ho nepripravili dostatočne na zmenu systému štúdia v náročnom odbore. Zvolený odbor ho zaujal, preto by rád znovu nastúpil do prvého ročníka v akademickom roku 2020/2021. Rozhodnutie o prerušení štúdia oznámil rodičom s obavou, na čo navrhovateľ reagoval predložením dohody o okamžitom ukončení výživného, a vyvíjal na neho nátlak, aby dohodu podpísal. Radšej by bol v kompletnej rodine, než by mal mať výživné. Uvedomoval si však, že musí ísť pracovať. Dočasne sa nahlásil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch ako nezamestnaný, a pritom si hľadal zamestnanie telefonicky aj elektronicky, čo nebolo ľahké. Podal si žiadosť o zaradenie do kurzu na krupiera v spoločnosti CASINOS SLOVAKIA, a.s., a po pohovore začal dochádzať na kurz denne v pracovných dňoch od 2.2.2020. Od 1.3.2020 dostal pracovnú zmluvu na dobu určitú do 31.8.2020. Po nástupe vírusového ochorenia bola prevádzka dňa 11.3.2020 uzatvorená. Sumu za absolvovanie kurzu mu zamestnávateľ vyplatil v prvej výplati v mesiaci apríl 2020. Syn navrhovateľa mal obavy, že ako nový zamestnanec v skúšobnej dobe dostane výpoveď v prípade, že budú pokračovať karanténne opatrenia. Hoci to nerád priznáva, v súčasnej situácii je stále závislý od rozvedených rodičov. Z výživného si platí svoje životné náklady na cestovné, jedlo, kozmetiku, telefón, obuv a oblečenie. V ambulancii MUDr. Ulahelovej v Novom Meste nad Váhom je evidovaný ako alergik, ktorý pravidelne užíva lieky. Malou sumou prispieva aj na domácnosť, čo dostáva naspäť formou jedla, čistého oblečenia a údržby svojho domova. Na základe darovacej zmluvy v máji 2018 previedli na nich rozvedení rodičia rodinný dom vo U., ktorý bol zaťažený hypotékou z Prima banky, a.s. vo výške 107.000,- eur. Splácanie hypotéky prevzala na seba sestra A. Q. refinancovaním na dobu 30 rokov, ktorý sa zaviazala splácať splátkami po 357,09 eura mesačne. Sestra žije dlhodobo v zahraničí, domov chodí len občasne. Nechcela však, aby on a ich matka zostali bez domova. Matka prispieva na plácanie úveru čiastočne, platí 197,- eur za plyn, 65,- eur za elektrinu, 4,35 eur za rozhlas a televíziu, cca 35,- eur za tri mesiace za vodu, poplatok za odpad v sume 29,- eur ročne na osobu, ďalej daň z nehnuteľnosti, poisťné za poistenie domu a domácnosti, hradí opravy a údržbu domu, nakupuje synovi potrebné oblečenie a potraviny. Predmetný dom bol ponúkaný na predaj, avšak neúspešne, keďže o veľký dom vo Vrbovom nie je záujem. Z týchto dôvodov nesúhlasil s ukončením platenia výživného, kým nebude schopný sám sa o besa postarať a zodpovedne si plniť záväzky. Rozvod rodičov mu radikálne zmenil život, a navrhovateľa táto čiastka (pozn. zrejme suma výživného) neohrozí. Od odchodu navrhovateľa z rodiny na Vianoce v roku 2015 sa otec so synom kontaktoval len zriedkavo, nikdy syna nezobral na dovolenku, výživné mu začal platiť až po rozhodnutí súdu. V roku 2018 sa ich vzájomné vzťahy čiastočne upravili, stretávali sa viac, na niekoľko hodín počas víkendov, otec začal so synom chodiť do kina, na kúpaliská, kúpil mu občas oblečenie, obuv a elektroniku. Syn je otcovi vďačný za platenie výživného, za dary a za ostatné, ako aj za zlepšenie ich vzájomného vzťahu v poslednej dobe.

4. Navrhovateľ uviedol, že dôvody prerušenia štúdia popísal syn súdu inak, než ako ich oznámil navrhovateľovi, a že navrhovateľa mrzí, že jeho snahu o mimosúdnu dohodu o zrušení výživného zo strany otca pociťuje jeho syn ako nátlak, že nezvládnutie prvého ročníka vysokoškolského štúdia pripisuje syn veľkej psychickej záťaži z rozvodu rodičov. Syn preukázateľne popísal súdu sled udalostí, ktoré nastali po oboznámení o prerušení štúdia, inak, než sa reálne stali. Navrhovateľ dodal, že s bývalou manželkou sa snažili, aby rozvod ich manželstva sa dotkol ich detí v čo najmenšej miere, navrhovateľ sa snažil vytvoriť synovi čo najlepšie podmienky pre štúdium, ako aj pre ďalší život. Navrhovateľ často cestuje do iných krajín, synovi bol vždy aspoň telefonicky k dispozícii, kedykoľvek ho syn potreboval. Na druhej strane, vždy, keď bol navrhovateľ v Piešťanoch, pozval syna v nedeľu na obed alebo v sobotu do kina či na iné podujatie. Okrem uvedeného kontaktu a psychickej podpory sa pokúšal navrhovateľ syna motivovať aj príslubom, že za ukončenie prvého ročníka daruje synovi svoje vozidlo Toyota Avensis. Synovi kúpil výkonný notebook DELL Vostro v hodnote 653,07 eura, o zakúpenie ktorého na účely štúdia ho požiadal syn nie dávno pretým, než oznámil navrhovateľovi, že štúdium prerušuje. Napriek tomu navrhovateľ daroval synovi tento notebook. K ostatným hmotným darom a k inej pomoci pri štúdiu syna nepovažoval navrhovateľ za potrebné podrobne sa vyjadrovať.

Navrhovateľ považoval svoj vzťah s synom za úprimný, a o synových výhradách sa dozvedel len z jeho vyjadrenia adresovaného súdu. Navrhovateľovi záleží na tom, aby sa jeho synovi v živote darilo, má záujem o udržiavanie kvalitatívne dobrého, zdravého a citovo hlbokého vzťahu so synom. V rámci toho sa navrhovateľ ako otec snaží syna viesť k tomu, aby tento si budoval zmysel pre riadne plnenie spoločenských povinností a naučil sa niest' zodpovednosť za vlastné rozhodnutia. Zároveň však rešpektuje synovu slobodnú vôľu a jej prejavy v podobe zložitých životných rozhodnutí. Ako rodič je navrhovateľ pripravený kedykoľvek poskytnúť svojmu synovi pomocnú ruku či dobre mienenú radu tak, ako tomu bolo aj doposiaľ. Cíti však aj rodičovskú zodpovednosť za výchovu svojho syna. Synove vyjadrenie v tomto konaní si navrhovateľ vysvetlil iba ako jeho hnev na posledný nepopulárny výchovný prostriedok svojho otca, pretože maturitnú skúšku syn úspešne zvládol, a predpokladom začatia štúdia na všetkých univerzitách je, okrem iného, aj úspešné absolvovanie maturitnej skúšky, ktorú museli úspešne zložiť všetci uchádzači o štúdium na vysokej škole, a preto navrhovateľ nevidí žiadnu objektívnu príčinnú súvislosť medzi prerušením štúdia zo strany syna a ním poukazovanými udalosťami. Navrhovateľa teší vyjadrenie syna o jeho záujme opätovne započat' prerušené štúdium, avšak nie je zjavné, že ak tento nezvládol „prvý pokus“ štúdia na vysokej škole, či, po uplynutí takmer 3/4 roka, bude syn, bez dodatočnej prípravy, zrazu na štúdium pripravený. Navrhovateľ nevidí žiadny relevantný vplyv synovho súčasného zamestnania ako krupiera na jeho budúcu pripravenosť na štúdium v odbore aplikovaná informatika. Prerušenie štúdia oznámil navrhovateľovi jeho syn cez sociálne médiá dňa 18.12.2019, v dôsledku čoho znepokojený navrhovateľ inicioval stretnutie so synom v najbližšiu nasledujúcu sobotu, dňa 21.12.2019 o 16. hod. u syna doma, kde obaja o danej téme diskutovali asi hodinu. Navrhovateľ syna ubezpečil, že sa na neho nehnevá, že rozumie synovmu vyjadreniu, že „prerušenie štúdia nie je tragédia“, a ako otec sa rozhodol navrhovateľ toto slobodné rozhodnutie svojho syna rešpektovať. Synovi zároveň povedal, že mu maximálne záleží na tom, aby dokončil akúkoľvek vysokú školu podľa vlastného výberu, a je pripravený ho v tomto podporiť. Následne synovi zrejme odľahlo, keďže jeho matka následne poslala navrhovateľovi krátku textovú správu s poďakovaním „za včerajší prístup k Jakubovi.“ Návrh dohody o zrušení výživného poslal navrhovateľ synovi dňa 20.1.2020, teda viac než po mesiaci, odkedy mu syn oznámil prerušenie štúdia, pričom o príprave dohody informoval navrhovateľ syna v polovici januára 2020, a syn nijako nedal najavo svoju nevôľu alebo nesúhlas. Syn sa od začiatku sám vyjadroval, že je si vedomý skutočnosti, že sa už musí, a chce, žiť sám, že na výživné nemá. prinajmenšom morálny, nárok, s tým, že je pripravený navrhovateľovi výživné každý mesiac vracať. So spísaním dohody o zrušení výživného syn navrhovateľa najprv súhlasil, a až po jej predložení navrhovateľom svoj postoj zmenil tak, že ju odmietol podpísať. Navrhovateľ prehlásil, že na syna nevyvíjal nátlak na podpis dohody.

5. Navrhovateľ sa ďalej písomne vyjadril, že za najdôležitejšie v tomto konaní považuje rozhodnutie syna z vlastnej vôle, bez objektívnych príčin, prerušiť denné štúdium, a že sa už sústavne nepripravuje na svoje budúce povolanie. Je nesporné, že pracuje v spoločnosti CASINOS SLOVAKIA, a.s., kde dosahuje príjem vo forme mzdy, navyše, absolvoval krupiersky kurz, čo je, podľa všeobecne známych informácií, žiadaná profesia na pracovnom trhu. Syn úspešne absolvoval maturitné skúšky z anglického jazyka na úrovni C1 Spoločného európskeho referenčného rámca. Vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, už samotné nadobudnutie schopnosti samostatnej obživy zo strany plnoletého dieťaťa je zo zákona spojené so zánikom vyživovacej povinnosti rodiča, a navrhovateľ má za to, že jeho syn nadobudol schopnosť sám sa žiť a má reálne predpoklady, aby sa uplatnil aj v iných atraktívnych oblastiach. Napriek pretrvávajúcej rodičovskej láske, vníma navrhovateľ situáciu tak, že právny nárok jeho syna na výživné už nie je daný preto navrhovateľ trval na zrušení vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi. Navrhovateľ by bol rád, ak by návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti nebol zo strany syna i súdu vnímaný len ako chladné, bezcitné aplikovanie práva s cieľom zbavenia sa povinnosti na majetkové plnenie, ale aj ako spôsob, akým sa otec snaží o to, aby syn doznal následky svojho rozhodnutia, a odhodlal sa postaviť na vlastné nohy, alebo aby sa ešte v čase, keď je to možné, vrátil na vysokú školu, a dokončil štúdium.

6. Syn navrhovateľa písomne oznámil súdu, že mu bola daný výpoveď z pracovného pomeru potom, čo bola prevádzka v CASINOS SLOVAKIA, a. s. uzavretá dňa 11.3.2020 z dôvodu vírusového ochorenia. Prácu si hľadal aj potom, avšak neúspešne. Táto situácia ho tiež poučila, že štúdium je dôležité. Nie je rád, že je závislý od rodičov, nemá však na výber. Bol nešťastný z rozvodu rodičov, čo ne neho negatívne vplyva dodnes, a nepovažoval to za potrebné hovoriť otcovi, keďže je rád, že ich vzťahy sa obnovili po dlhom čase, a že ho aspoň občas vidí. Laptop dostal na Vianoce, no ak bude treba, vráti ho. Oblečie

má už obnosené. Otec s ním absolútne prerušil komunikáciu asi na tri mesiace. Je mu ľúto, že otec už teraz očakáva jeho zlyhanie v štúdiu na vysokej škole.

7. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie listinami, a to podstatným obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/2016, rozhodnutím o prerušení štúdia, potvrdením o návšteve školy, pracovnou zmluvou, výťažkom časti komunikácie na sociálnej sieti medzi účastníkmi konania, krátkou textovou správou bývalej manželky navrhovateľa, návrhom dohody o zrušení výživovej povinnosti, oznámením o skončení pracovného pomeru, potvrdením o zamestnaní, lustráciami v Sociálnej poisťovni, ďalším obsahom spisového materiálu, ako aj výsluchom syna navrhovateľa a jeho vyjadreniami, ako aj vyjadreniami navrhovateľa a právnych zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dňa 8.12..2020, a zistil tento skutočný stav:

8. Okresný súd Piešťany rozsudkom sp. zn. 9P/10/2016 zo dňa 7.12.2017, ktorý na nadobudol právoplatnosť dňa 8.12.2017, rozviedol manželstvo navrhovateľa a K.. W. Q., rod. Q., a schválil rodičovskú dohodu o úprave pomerov manželov k ich vtedy maloletému synovi R. pre čas po rozvode, na základe ktorej bol maloletý R. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Jakuba sumou 550,- eur mesačne vopred. Na žiadosť rodičov nebola úprava styku otca so synom R. súdom upravená. Z manželstva navrhovateľa pochádzali dve deti, už dospelá dcéra A. a vtedy maloletý syn R.. Jakub ku dňu rozvodu manželstva rodičov býval s matkou v 9-izbovom rodinnom dome vo U., ktorý mali jeho rodičia v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej aj ako len „BSM“). R. vtedy navštevoval 4. ročník Bilingválneho gymnázia J. B. Bagina vo Vrbovom, pričom v čase rozvodu rodičov bol na študijnom pobyte v Dánsku. Navrhovateľ vtedy pracoval v Rakúsku ako konštruktér s priemerným mesačným zárobkom cca 2.260,- eur až 2.500,- eur, pričom v decembri 2017 dostal výplatu v sume 5.700,- eur, ktorá zahŕňala v sebe 14. plat. Jeho cestovné výdavky dosahovali 300,- eur mesačne, a jeho životná úroveň vyžadovala, aby sa draho stravoval, preto za stravu platil aj 400,- eur mesačne. Náklady na živobytie mal 800 eur až 1.000,- eur, mal aj náklady spojené s platením poisťného za auto, za diaľničnú známku za pneumatiky a splácal aj hypotéku. Matka R. bola v čase rozvodu manželstva zamestnaná v spoločnosti, v ktorej bola konateľkou, k tomu poberala aj príjem 200,- eur od mesta Vrbové. Matka R. mala v čase rozvodu manželstva výdavky na plyn vo výške 170,- eur, za elektrinu 48,- eur a za vodu vo výške 40,- eur kvartálne. Ďalej mala výdavky na opravy v dome, keďže vymieňala splachovače, a má aj náklady spojené s udržiavaním záhrady. V čase rozvodu matka navrhovateľa splácala aj firemný kontokorentný úver vzhľadom na bianko zmenu znejúcu na meno dvoch osôb.

9. Dekan Fakulty prírodných vied Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave rozhodnutím č. FPV/2019/11211 zo dňa 18.12.2019 povolil študentovi R. Q., nar. 25.1.2000, na jeho žiadosť zo dňa 17.12.2019, prerušenie štúdia v prvom roku prvého stupňa vysokoškolského štúdia dennou formou v študijnom odbore aplikovaná informatika, v študijnom programe aplikovaná informatika, v akademickom roku 2019/2020 od 17.12.2019 do 31.8.2020.

10. O prerušení štúdia informoval syn svojho otca (navrhovateľa) oznámením na sociálnej sieti, kedy uviedol, že nebol spokojný s prístupom profesora, od čoho sa odvíjali iné veci, ktoré zasahovali až do zdravia, že syn potrebuje čas, aby si premyslel, čo od štúdia očakáva, či je to cesta, po ktorej chce ísť. SMS-správou, doručenou navrhovateľovi dňa 22.12.2019, sa matka R. poďakovala navrhovateľovi za jeho prístup k R. dňa 21.12.2019.

11. Navrhovateľ predložil synovi R. v januári 2020 písomný návrh dohody o zrušení výživného, podľa ktorej podpisom dohody navrhovateľ už nemal byť povinný platiť výživné synovi R. z dôvodu, že syn R. sa rozhodol požiadať o prerušenie denného štúdia na vysokej škole. Podľa čl. II., bodu 2. návrhu dohody, pre prípad, že do jedného roka od uzavretia tejto dohody syn navrhovateľa opätovne nastúpi na denné štúdium na univerzite na požiadanie syna účastníci dohody túto dohodu prehodnotia. K uzavretiu dohody o zrušení výživného však nedošlo.

12. Syn navrhovateľa R. uzavrel dňa 25.2.2020 pracovnú zmluvu ako zamestnanec so spoločnosťou CASINOS SLOVAKIA, a.s. ako zamestnávateľom so vznikom pracovného pomeru dňa 1.3.2020 na dobu určitú do 31.8.2020, so skúšobnou dobou 3 mesiace, s druhom práce díler, s miestom výkonu práce: Casino Piešťany, Pribinova 1, Piešťany, s dohodnutou základnou mzdou 850,- eur v hrubom mesačne. Pracovný pomer syna navrhovateľa u tohto zamestnávateľa trval od 1.3.2020 do 31.3.2020, ktorý ukončil

zamestnávateľ na základe písomného oznámenia o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe zo dňa 30.3.2020. Z mesiaca marec 2020 bola synovi navrhovateľa vyplatená mzda v hrubom 914,21 eura.

13. Od 2.7.2020 do 31.12.2020 bol syn navrhovateľa R. vedený v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec u toho istého zamestnávateľa, na základe dohody vykonaní práce, pričom za mesiac júl 2020 mu bola vyplatená mzda 292,01 eura v hrubom, za mesiac august 154,- eur v hrubom a za mesiac september 40,- eur v hrubom. Za mesiace október 2020 a november 2020 mu nebola vyplatená žiadna mzda.

14. Syn navrhovateľa R. od 1. septembra 2020 pokračuje v prerušenom vysokoškolskom štúdiu dennou formou v tom istom študijnom odbore na tej istej univerzite a fakulte.

15. Navrhovateľ nemá v Sociálnej poisťovni za obdobie od 1.3.2020 až doposiaľ evidované príjmy, z ktorých by bol povinný platiť odvody do Sociálnej poisťovne.

16. Matka syna navrhovateľa je od 17.6.2019 až do súčasnosti evidovaná v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec mesta Piešťany, pričom jej príjem odo tohto zamestnávateľa za mesiace január 2020 až november 2020 a pohyboval od cca 1.007,- eur v hrubom do 1.479,- eur v hrubom mesačne, pričom za október 2020 mala príjem od zamestnávateľa iba v sume 403,- eur v hrubom.

17. Na pojednávaní dňa 8.12.2020 navrhovateľ predniesol súdu, že primárnym cieľom jeho návrhu na zrušenie výživného je úspešné dokončenie štúdia jeho syna a príprava do jeho budúceho života. Pokiaľ by bola jeho vyživovacia povinnosť určená súdnym „predpisom“ ako niečo nevyhnutné, čo musí byť, t. j. bez ohľadu na to, ako sa bude syn snažiť, takéto rozhodnutie nebude pôsobiť na syna výchovne. Zároveň prehlásil súdu, že bude svojho syna podporovať tak, aby komfortne mohol úspešne ukončiť štúdium na vysokej škole. Sleduje výchovné ciele a motiváciu syna k tomu, aby vyvinul maximálne úsilie o úspešné a najrýchlejšie ukončenie štúdia, aby sa už nezopakovala situácia, v ktorej sa ocitli teraz. Navrhovateľ uprednostňuje dohodu medzi ním a synom pred súdnymi spormi. Okrem získania schopnosti syna navrhovateľa sám sa živiť sa inak pomery účastníkov výrazne nezmenili, v porovnaní s pomermi počas rozvodu manželstva navrhovateľa, kedy bola určená jeho vyživovacia povinnosť k synovi R..

18. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 8.12.2020 oznámil súdu, že trvajú na podanom návrhu, a to napriek tomu, že syn navrhovateľa pokračuje v prerušenom štúdiu na vysokej škole dennou formou, pretože s navrhovateľom majú za to, že syn navrhovateľa je schopný sám sa živiť, je jazykovo zdatný a nadobudol dodatočné vzdelanie krupiera. V danom prípade nie je rozhodujúce, či a aký vysoký príjem dosahoval syn navrhovateľa v rozhodnom období. Dostatočným spôsobom preukázali, že syn navrhovateľa je schopný sám sa živiť, a túto schopnosť má aj naďalej napriek tomu, že pokračuje v štúdiu dennou formou. Pokiaľ by syn navrhovateľa prejavil vôľu, mohol by sa sám živiť aj popri dennej forme štúdia. Navrhovateľ sa nechce zbaviť svojej vyživovacej a výchovnej povinnosti otca, chcel by však pôsobiť na syna motivačne, a pomáhať mu na náhrade jeho potrieb podľa vzájomnej dohody. Ak by vyživovacia povinnosť navrhovateľ bola naďalej upravená súdom, takýto prístup zo strany súdu by nepôsobil na syna navrhovateľa motivačne. Súd by mal preto zvážiť výchovný rámec svojho rozhodnutia. Sféra, v ktorej bol syn navrhovateľa zamestnaný, je typická príjmami z prepitného, ktoré nie je možné vierohodne preukázať. Pokiaľ by bol navrhovateľ naďalej zaviazaný súdnym rozhodnutím prispievať na výživu syna Jakuba, syn Jakub by nemusel byť v konečnom dôsledku úspešný v dokončení štúdia. Sám syn navrhovateľa sa vyjadril, že mu chýbala výchova zo strany otca, že rozvod rodičov zle znášal, a práve zrušením vyživovacej povinnosti otca súdnym rozhodnutím sleduje navrhovateľ výchovu svojho syna. Aj sám syn navrhovateľa priznáva, že krupiersky kurz absolvoval, vykonal tak v čase, keď prerušil štúdium. Navrhovateľ a jeho právny zástupca majú za to, že syn navrhovateľa nadobudol schopnosť sám sa živiť, a v zásade aj prejavil svoj zámer vykonávať toto budúce povolanie, pričom prípravu na toto budúce povolanie aj úspešne ukončil. To, že následne sa syn navrhovateľa vrátil k svojmu dávnejšiemu zámeru, resp. ako dnes uvádza, zrejme prehodnotil, aké bude jeho ďalšie pracovné smerovanie, nemožno toto vykladať na ťarchu otca. Právny zástupca navrhovateľa má za to, že nárok syna navrhovateľa na výživné zanikol. V ostatnom poukázal na argumentáciu navrhovateľa ako otca, ktorý napriek tomu naďalej chce syna podporovať, avšak nemá záujem, aby táto podpora bola pripisovaná iba zákonnej povinnosti v zmysle súdneho rozsudku. Apeloval na súd, aby pri svojom rozhodovaní zvážil hlavnú funkciu alebo hlavnú povahu súdneho rozhodnutia, ktoré má byť v prvom rade spravodlivé. Pojednávanie sa uskutočnilo v značnom časovom odstupe od podania návrhu, a v prípade,

že by bolo pojednávanie uskutočnené, nie tak v dávnej minulosti, ešte stále by syn školu nenavštevoval, a podklady na rozhodnutie, ako súd demonštroval vo svojom predbežnom právnom posúdení na danom pojednávaní, sa zmenili len nedávno.

19. Syn navrhovateľa počas výsluchu a vo svojich ďalších vyjadreniach na pojednávaní dňa 8.12.2020 predniesol súdu, že mu je ľúto, že celá záležitosť sa dostala pred súd. Nechcel byť príťažou, preto prerušil štúdium, našiel si prácu, v ktorej nezotrval kvôli pandémie. Keď skončila prvá vlna pandémie, už bol rozhodnutý vrátiť sa k štúdiu, vtedy mu bola navrhnutá brigáda. Pracovné prostredie bolo pre neho poučné, bola to pre neho skúsenosť, ktorá bola taktiež jedným z hlavných dôvodov, pre ktoré sa rozhodol pokračovať v štúdiu. Býva s matkou. Občas cez víkendy k nim príde sestra, ktorá býva vo Viedni. Do školy zvykne dochádzať. Teraz je doma kvôli mimoriadnej situácii v súvislosti s pandemiou. Brigádnickú prácu pre svojho bývalého zamestnávateľa teraz nevykonáva z dôvodu uzavretia prevádzky kvôli pandémie. V porovnaní so stavom v čase rozvodu manželstva jeho rodičov, kedy bola zároveň určená vyživovacia povinnosť jeho otca k nemu, ktoré nebola odvtedy menená ani rušená, životné náklady syn navrhovateľa sa zvýšili, keďže vtedy bol maloletý, teraz je plnoletý a študuje na vysokej škole.

20. Právny zástupca syna navrhovateľa na pojednávaní dňa 8.12.2020 predniesol súdu, že zánik vyživovacej povinnosti je individuálny. Pokiaľ ide o schopnosť dieťaťa samo sa živiť, túto treba vnímať ako jeho schopnosť získať pravidelný príjem, z ktorého si dokáže uspokojiť vlastné potreby, pričom táto schopnosť musí mať charakter trvalosti. Syn navrhovateľa sa rozhodol, že nechce byť na ťarchu rodičom, preto prerušil štúdium, našiel si prácu, keďže nechcel byť na ťarchu nikomu. Jeho pracovný pomer skončil v priebehu 11 dní, nikdy nemal pravidelný príjem, preto jeho schopnosť samostatne sa živiť nebola daná. V súčasnosti má síce uzavretú dohodu o vykonaní práce, z ktorej však nemá pravidelný príjem, a prostriedky z tejto činnosti použije syn navrhovateľa na vlastné záujmy, a preto nemá charakter trvalosti. Plnenie vyživovacej povinnosti je zákonná povinnosť, a preto jej plnenie nemá slúžiť ako výchovný prostriedok, hoci peniaze za určitých okolností môžu byť motivujúcim faktorom. Syn navrhovateľa sa vrátil do školy, štúdium vykonáva dennou formou, školu ani odbor nezmenil. Absolvovanie kuriérskeho kurzu nebolo cieľom oprávneného syna, že bude vykonávať svoje budúce povolanie ako krupier. Aj z výpovede oprávneného syna je zrejmé, že jeho pohnútkou bolo to, aby nebol na nikom závislý, aby odbremenil svojich rodičov od ich povinnosti. Pokiaľ ide o štúdium, toto neskončil, ale ho prerušil. Aj z toho je zrejmé, že sám nebol rozhodnutý v budúcnosti ísť cestou krupiera, ale stále zvažoval, že si dokončí školu, a pripraví sa tak na svoje budúce povolanie. Plnenie vyživovacej povinnosti nemožno viazať na plnenie povinnosti podľa predstáv rodiča, či niekto skončí školu alebo neskončí školu, či sa mu to páči alebo nepáči. Vzťah rodiča a dieťaťa by mal byť budovaný na iných princípoch. Len samotná skutočnosť, že dieťa nadobudne pracovnoprávnu spôsobilosť, nemá vplyv na zánik vyživovacej povinnosti. Takýchto zručností alebo spôsobilostí môže dieťa nadobudnúť aj počas štúdia viaceré, čo bude len dobré na výkon jeho budúceho povolania, ktoré si v budúcnosti zvolí. V súčasnosti je syn navrhovateľa rozhodnutý dokončiť školu, ktorú si vybral, a bude vďačný za akúkoľvek podporu, ktorú mu rodičia poskytnú pri jeho ceste za dosiahnutím cieľa. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam má syn navrhovateľa a jeho právny zástupca za to, že v čase rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa na zrušenie výživného k synovi je návrh nedôvodný, a preto navrhli, aby súd zamietol.

21. Súd vec právne posúdil nasledovne:

22. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“ alebo „Zákon o rodine“ v príslušnom tvare), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

23. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je súčasťou rodičovských práv a povinností a vzniká narodením dieťaťa a zaniká jeho schopnosťou samostatne sa živiť, samostatne si uspokojovať svoje životné potreby, teda nie plnoletosťou. Môže nastať situácia, kedy síce plnoleté dieťa je schopné samo uspokojovať svoje životné potreby, avšak len čiastočne. Vyživovacia povinnosť trvá i počas prípravy dieťaťa na jeho budúce povolanie. Zároveň je nutné uviesť, že vyživovacia povinnosť nezaniká iba z dôvodu ukončenia štúdia, ak na to nie sú splnené ďalšie zákonné predpoklady. Ak teda dieťa študuje, a riadne v tomto štúdiu pokračuje až do jeho dokončenia, na povinnosti platiť výživné nič nemení ani skutočnosť, ak dieťa štúdium prerušilo, napr. z dôvodu nevydarenej skúšky, prípadne ak túto urobilo až na ďalší pokus. Uvedené platí aj pre dobu štúdia nasledujúcu po primeranej praxi, kedy bolo dieťa

zárobkovo činné. Na druhej strane, ak dieťa vstúpilo do zamestnania, ktoré mu umožnilo samostatne sa živiť, ale toto neskôr preruší s cieľom ďalšieho štúdia a kvalifikácie na iné povolanie, vyživovacia povinnosť sa neobnovuje (BÁNOS, R., Zákon o rodine, Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 209-2010).

24. Ojedinelý príjem dieťaťa (napr. v čase školských prázdnin), ktoré sa inak štúdiom pripravuje na budúce povolanie, spravidla neovplyvňuje vyživovaciu povinnosť rodičov (R 76/1968).

25. Podľa ustálenej súdnej praxe, pri vyživovacej povinnosti rodiča voči plnoletému dieťaťu súd vychádza zo skutočností, že plnoletý jedinec by mal byť v zásade schopný postarať sa o seba, pokiaľ sa sústavne nepripravuje na budúce povolanie dennou formou štúdia. Ak plnoleté dieťa ani neštuduje, ani nemá zamestnanie, pričom je objektívne schopné si samo svoje potreby uspokojovať, bolo by bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť (rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 2306/12). Inak povedané, povinnosť rodičov živiť svoje dieťa netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie, má primeraný zdravotný stav, existujú preň pracovné príležitosti, avšak dieťa napriek tomu nepracuje. Pracovnými príležitosťami nie sú len pracovné ponuky v odbore, ktoré dieťa vyštudovalo, ale akékoľvek pracovné ponuky primerané veku a zdravotnému stavu dieťaťa. Taktiež treba brať do úvahy aj skutočnosť, že do práce môže dieťa aj dochádzať, príp. môže dočasne bývať mimo domova.

26. Podľa § 65, tretia veta ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

27. Podľa § 75 ods. 2 ZR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

28. Dobré mravy nie sú zákonom výslovne definované. Rozumieme nimi nepísané pravidlá slušnosti, tolerance, poctivosti a ľudskosti, mravné princípy na danom mieste a čase akceptované spoločnosťou, ktoré súd posudzuje v kontexte konania účastníkov v každom konkrétnom prípade individuálne. Z dostupnej judikatúry možno usúdiť, že pre nepriznanie výživného pre rozpor s dobrými mravmi nestačí len nevďačnosť oprávneného, prípadne nezáujem dieťaťa o rodiča. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov, napr. priznanie výživného oprávnenému plnoletému, ktorý si výživu zabezpečuje z vlastných zdrojov, určenie vyživovacej povinnosti deťom voči rodičom, ktorí sa o ne vôbec nestarali, nezaujímal, prípadne ich opustili (BÁNOS, R., Zákon o rodine, Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 244).

29. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

30. Podľa § 155 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“ v príslušnom tvare), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

31. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

32. Podľa § 7 ods. 1 CMP, účastníkom je ten, koho tento zákon za účastníka označuje.

33. Podľa čl. 3 ods. 1 CMP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

34. Za použitia a aplikácie čl. 3 ods. 1 CMP, okruh účastníkov vo veciach výživného plnoletých osôb upravený v § 156 CMP treba vykladať v spojení s § 7 ods. 1 CMP, podľa ktorého účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb nie sú vždy len navrhovateľ a osoba povinná platiť výživné. Zmeny a zrušenia vyživovacej povinnosti sa totiž môže domáhať aj povinný z vyživovacej povinnosti, kedy návrh na začatie konania môže smerovať logicky iba proti osobe oprávnenej na výživné. Účastníkmi konania

sú teda tí, ktorí majú hmotnoprávnu vyživovaciu povinnosť podľa Zákona o rodine, a v opačnej procesnej pozícii sú účastníkmi konania tí, ktorí sú oprávnení z tejto vyživovacej povinnosti podľa Zákona o rodine.

35. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa menia pomery.

36. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov /ďalej len „CSP“/), ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

38. Podľa čl. 6 CMP súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhli.

39. Súd je povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). Súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP).

40. Vykonaným dokazovaním listinami, a to podstatným obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/2016, rozhodnutím o prerušení štúdia, potvrdením o návšteve školy, pracovnou zmluvou, výtlačkom časti komunikácie na sociálnej sieti medzi účastníkmi konania, SMS-správou bývalej manželky navrhovateľa, návrhom dohody o zrušení vyživovacej povinnosti, oznámením o skončení pracovného pomeru, potvrdením o zamestnaní, lustráciami v Sociálnej poisťovni, ďalším obsahom spisového materiálu, ako aj výsluchom syna navrhovateľa, vyjadreniami syna navrhovateľa, ako aj vyjadreniami navrhovateľa a právnych zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dňa 8.12.2020 súd mal za preukázané, že navrhovateľ je otcom R. Q., nar. XX.X.XXXX. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa k synovi R. bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/2016 zo dňa 7.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.12.2017, ktorým súd rozviedol manželstvo navrhovateľa a K. W. Q., rod. Q., a schválil rodičovskú dohodu o úprave pomerov manželov k ich vtedy maloletému synovi R. pre čas po rozvode, na základe ktorej bol maloletý R. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého R. sumou 550,- eur mesačne vopred. Z manželstva navrhovateľa pochádzajú dve deti, dcéra A. a syn R.. V čase rozvodu navrhovateľa bol maloletým už iba syn R., ktorý bol v čase rozvodu manželstva navrhovateľa študentom 4. ročníka na bilingválnom gymnáziu.

41. Syn navrhovateľa R. po úspešnom absolvovaní maturitnej skúšky pokračoval vo svojej sústavnej príprave na budúce povolanie vysokoškolským štúdiom dennou formou, konkrétne na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, na Fakulte prírodných vied, na ktorej študoval v odbore aplikovaná informatika, pričom študentom dennej formy vysokoškolského štúdia bol do 16.12.2019.

42. V období od 17.12.2019 do 31.8.2020 mal syn navrhovateľa prerušené štúdium na vysokej škole na vlastnú žiadosť na základe rozhodnutia dekana fakulty zo dňa 18.12.2019. Počas prerušenia štúdia bol zamestnaný od 1.3.2020 do 31.3.2020, teda mesiac, v pracovnom pomere v spoločnosti CASIONOS SLOVAKIA, a.s. ako díler, ktorú pracovnú pozíciu obaja účastníci zhodne konkretizovali ako pozíciu krupiéra. Od 2.7.2020 do 31.12.2020 bol syn navrhovateľa u toho istého zamestnávateľa zamestnancom na základe dohody o vykonaní práce, pričom príjem dosahoval iba za mesiac júl 2020 až september 2020, z toho príjem za mesiac september 2020 bol iba v sume 40,- eur v hrubom.

43. Syn navrhovateľa od 1.9.2020 pokračuje v sústavnej príprave na budúce povolanie dennou formou na tej istej univerzite a fakulte v tom istom odbore, pričom je študentom prvého ročníka vysokoškolského štúdia I. stupňa. Príjem z dohody o vykonaní práce za obdobie od 1.9.2020 dosiahol iba za mesiac september 2020, aj to iba v sume 40 eur v hrubom.

44. Navrhovateľ podal návrh na zrušenie svojej vyživovacej povinnosti k synovi R. z dôvodu, že tento prerušil svoju sústavnú prípravu na budúce povolanie na základe vlastného rozhodnutia, a je

schopný sám sa živiť, nebolo pritom rozhodujúce, či poberá alebo nepoberá príjem. Napriek tomu, navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť od 15.3.2020, kedy už syn R. preukázateľne pracoval v lukratívnom zamestnaní ako krupier, za ktorým účelom aj absolvoval krupiérsky kurz. Navrhovateľ mal za to, že jeho syn už ukončil svoju prípravu na budúce povolanie úspešným absolvovaním maturitnej skúšky z anglického jazyka, ako aj úspešným absolvovaním krupiárskeho kurzu. Preto trval na zrušení vyživovacej povinnosti aj za obdobie, kedy opätovne syn pokračoval v štúdiu, teda za obdobie od 1.9.2020. Navrhovateľ prejavil vôľu pomáhať synovi materiálne aj psychicky v jeho ďalšom živote, avšak bez toho, aby mu bola uložená vyživovacia povinnosť k synovi súdnym rozhodnutím, pretože inak by pomoc navrhovateľa nepôsobila na syna motivačne, a navrhovateľ nevie, ako sa bude synovi v štúdiu dariť, keďže tento prerušil štúdium už v prvom ročníku. Navrhovateľ zastával názor, že jeho syn je schopný dosahovať pravidelný príjem aj počas dennej formy vysokoškolského štúdia, ak by to naozaj jeho syn chcel.

45. K vyjadreniam účastníkov konania súd poznamenáva, že nepriaznivé vzájomné vzťahy medzi povinným rodičom a jeho plnoletým dieťaťom nemajú priamy vplyv na trvanie a výšku vyživovacej povinnosti povinného rodiča k plnoletému dieťaťu. Prerušenie dennej formy štúdia plnoletého dieťaťa na vysokej škole z iných než z vážnych zdravotných dôvodov, pre ktoré by dieťa nebolo schopné samo sa živiť, alebo pre ktoré by bola jeho schopnosť výrazne obmedzená, vo všeobecnosti je dôvodom pre zrušenie vyživovacej povinnosti rodiča k tomuto dieťaťu. Pritom nie je rozhodné, aká je náročnosť vysokoškolského štúdia, či malo dieťa na štúdium rodinné a finančné podmienky, či je zadlžené, či sa reálne zamestnalo, či malo obmedzené schopnosti nájsť si zamestnanie pre mimoriadne opatrenia zavedené vládou SR z dôvodu ochrany zdravia a zabránenia rizika šírenia vírusového prenosného respiračného ochorenia COVID-19 v súlade s ust. § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., na neho nadväzujúce vyhlásenie mimoriadnej situácie vládou SR a na vyhlásenie núdzového stavu vládou SR, keďže rovnaké obmedzenia sa vťahujú aj na oboch rodičov dieťaťa, nielen na plnoleté dieťa, ktoré sa v rozhodnom čase sústavne nepripravovalo na svoje budúce povolanie dennou formou.

46. Na povinnosti rodiča platiť výživné nič nemení ani skutočnosť, ak dieťa štúdium prerušilo, napr. z dôvodu nevydarenej skúšky, prípadne ak túto urobilo až na ďalší pokus. Uvedené platí aj pre dobu štúdia nasledujúcu po primeranej praxi, keďže syn navrhovateľa Jakub po prerušení štúdia pokračuje v dennom štúdiu na tej istej univerzite, na tej istej fakulte a v tom istom odbore. Od plnoletého dieťaťa, ktoré sa sústavne pripravuje na budúce povolanie dennou formou vysokoškolského štúdia nemožno spravodlivo požadovať, aby si popri štúdiu navyše privyrábalo, hoci by to aj, podľa predstáv povinného rodiča, dokázalo, keďže dieťa absolvovalo kurz potrebný pre výkon iného povolania, než na ktoré sa dieťa pripravovalo štúdiom na vysokej škole pred jeho prerušením. Toto nemožno od dieťaťa spravodlivo požadovať o to viac, ak dieťa štúdium predtým prerušilo z dôvodu, že ho psychicky nezvládalo (viac v odsekoch 23. až 25. tohto odôvodnenia).

47. Zákon o rodine neumožňuje podmieňovať plnenie vyživovacej povinnosti povinnou osobou správaním oprávneného na výživné, a neumožňuje ani zrušiť už uloženú vyživovaciu povinnosť iba preto, že povinný z vyživovacej povinnosti prehlásil, že oprávneného na výživné v budúcnosti podporí, ak ten sa bude snažiť. Prísľub platenia výživného nepostačuje, ak sa má vzťahovať na obdobie, kedy vyživovacia povinnosť povinného rodiča trvá. Pre rozhodnutie súdu v tomto konaní boli preto nepodstatné tvrdenia a vyhlásenia navrhovateľa, že ten má úmysle pôsobiť na syna motivačne, že ho podporí, ak ten sa bude snažiť v štúdiu či v iných sférach budúceho života.

48. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, nakoľko to nebolo potrebné pre zistenie skutočného stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci samej. Ďalej súd nevykonal dokazovanie potvrdením banky o ukončení platnosti úverovej zmluvy a o zániku záložného práva, ani predchádzajúcimi potvrdeniami banky k tomu istému úveru, ktoré predložil súdu syn navrhovateľa, keďže tieto dôkazy boli nespôsobilé prispieť k zisteniu skutočného stavu v nevyhnutnom rozsahu. Z toho istého dôvodu je nepodstatná aj darovacia zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a jeho bývalou manželkou ako darcami a ich deťmi, A. Q. a R. Q. ako obdarovanými, na základe ktorej mali darovať dom aj s pozemkami svojím deťom. Súd sa nezaoberal zisťovaním skutočnej výšky životných nákladov a potrieb účastníkov konania a matky syna navrhovateľa, keďže predmetom tohto konania bolo zrušenie vyživovacej povinnosti z dôvodu prerušenia dennej formy štúdia syna navrhovateľa. Taktiež nebolo potrebné zisťovanie hlavnej pohnútky, ktorá viedla syna navrhovateľa k rozhodnutiu požiadať o prerušenie štúdia, keďže o prerušenie štúdia preukázateľne požiadal z iných dôvodov, než by bola

prekážka, ktorá by mu bránila nielen v štúdiu, ale aj v schopnosti sám sa živiť, ktorou by nepochybne bolo ťažké zdravotné postihnutia alebo dlhotrvajúce vážne ochorenie, čo však nebol daný prípad.

49. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že syn navrhovateľa bol schopný sám sa živiť po dobu počas prerušenia vysokoškolského štúdia, pričom nie je rozhodné, či v danom čase bol alebo nebol zamestnaný, aké boli jeho životné potreby a náklady, ako zvládal rozvod svojich rodičov a náročnosť vysokoškolského štúdia vo zvolenom odbore. Na ťarchu povinného rodiča nemôže byť ani skutočnosť, že od 11.3.2020 až doposiaľ trvajú na území Slovenskej republiky mimoriadne opatrenia spojené so zabránením šírenia nebezpečného respiračného ochorenia vírusom COVID 19. Súd preto návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti vyhovel, avšak iba za obdobie do 31.8.2020, dokedy trvalo prerušenie dennej formy štúdia syna navrhovateľa na vysokej škole (I. výrok). Návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 1.9.2020, kedy syn navrhovateľa pokračoval v štúdiu na tej istej vysokej škole v tom istom odbore dennou formou, v ktorom štúdiu pokračuje dodnes, súd ako nedôvodný zamietol (III. výrok), pretože pokračovanie v prerušenej dennej forme štúdia súd posúdil na účely tohto konania ako pokračovanie v sústavnej príprave na budúce povolanie. Pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k synovi aj za obdobie od 1.9.2020 nepostačuje argumentácia navrhovateľa, že ak by sa pojednávanie uskutočnilo počas doby prerušenia štúdia, že súd by návrhu vyhovel v plnom rozsahu. K tomuto vyjadreniu súd poznamenáva, že následné pokračovanie v prerušenom štúdiu dennou formou, teda až po vyhlásení rozsudku o zrušení vyživovacej povinnosti do budúcnosti, by bolo v takomto prípade dôvodom na podanie návrhu na opätovné určenie vyživovacej povinnosti. Tým, že súd predmetnú vec pojednával potom, čo už syn navrhovateľa opätovne pokračoval v prerušenom štúdiu dennou formou, súd rozhodol súčasne o dvoch rozhodných obdobiach majúcich výrazný vplyv na vyživovaciu povinnosť navrhovateľa, a to o období od 15.3.2020 do 31.8.2020 a od 1.9.2020 do budúcnosti.

50. Iba z dôvodu právnej istoty súd vo výroku II. skonštatoval, že ponecháva vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k synovi za obdobie od 1.9.2020 v nezmenenej výške, keďže prípadné zníženie výživného by bolo v tomto konaní ponímané ako čiastočné vyhovenie návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Pomery rodičov a oprávneného syna R. v období od 1.9.2020 až doposiaľ v porovnaní s ich pomermi počas rozvodu manželstva navrhovateľa, kedy bola naposledy upravená aj vyživovacia povinnosť navrhovateľa k synovi R., sa výrazne nezmenili, keďže Jakub bol v čase rozvodu svojich rodičov študentom 4. ročníka na gymnáziu. Teraz je síce študentom vysokej školy, do ktorej však dochádza iba celkom výnimočne, keďže pretrvávajú mimoriadne opatrenia súvislosti s pandemickou situáciou na Slovensku spôsobenou šírením nebezpečného nákazlivého ochorenia vírusom COVID-19. Zvýšené náklady spojené s potrebou zakúpenia výkonného notebooku už uhradil navrhovateľ formou vianočného daru, a náklady na študijnú literatúru vznikli synovi navrhovateľa v období, ktoré predchádzalo návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti.

51. Keďže žiadny z účastníkov výslovne nenavrhol, aby súd zmenil alebo zrušil rozsudok, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k synovi Jakubovi, v súlade s ust. § 157 CMP súd nerozhodoval samostatným výrokom o zmene alebo o zrušení rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/10/2016 zo dňa 7.12.2017, a týmto rozsudkom „iba“ zrušil už určenú vyživovaciu povinnosť za obdobie od 15.3.2020 do 31.8.2020, keďže v tomto období bol syn navrhovateľa schopný sám sa živiť.

52. Ďalšie argumenty účastníkov konania konajúci súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu účastníkov konania už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou, ako napríklad, aká bola skutočná pohnútkou syna navrhovateľa požiadať o prerušenie štúdia, aké sú náklady spojené so splácaním hypotekárneho úveru, v akom rozsahu na jeho splácanie prispieva matka syna navrhovateľa, či je syn navrhovateľa schopný zarábať si popri dennej forme štúdia.

53. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

54. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

55. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, súd rozhoduje o náhrade trov konania iba na návrh, pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný, súd sa trovami konania vo výrokovej časti tohto rozsudku vôbec nezaoberal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 62 ods. 2, § 65 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).